

MINISTERUL ECONOMIEI ȘI FINANTELOR
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
Direcția Generală a Finanțelor Publice
a județului

1

DECIZIA Nr. 7/09.04.2008
privind soluționarea contestației depusă de
S.C. „C” S.R.L. „V”
înregistrată la D.G.F.P. a jud. „V” sub nr. -----/14.03.2008

Direcția generală a finanțelor publice a județului „V” a fost sesizată de către Administrația finanțelor publice a municipiului „V”, Serviciul de inspecție fiscală persoane juridice prin adresa nr. din 14.03.2008 asupra contestației formulată de **S.C. „C” S.R.L., cu sediul în „V”, str., bl., sc. .., et., ap. .. jud. „V”**, C.I.F. 102., împotriva măsurii dispuse prin decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă în baza raportului de inspecție fiscală nr. „di”/25.02.2008.

Suma ce face obiectul contestației este de „S” lei cu titlu de **impozit pe profit**.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 207 (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în 2007, la Administrația finanțelor publice a municipiului „V” sub nr. /12.03.2008, organul emitent al actului administrativ fiscal atacat.

Ulterior, în termenul legal de contestare, societatea depune completarea la contestația inițială formulată împotriva deciziei nr. „di”/20.02.2008, înregistrată la AFP „V” la nr. din 12.03.2008 și la DGFP „V” sub nr. -----/14.03.2008.

Constatând că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 207 (1) și 209 (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în 2007, Direcția generală a finanțelor publice a județului „V” prin compartimentul Soluționare contestații este legal investită să soluționeze contestația în cauză.

I. S.C. „C” S.R.L. „V” nu este de acord cu obligația fiscală stabilită suplimentar de plată la impozitul pe profit în sumă de „S” lei prin raportul de inspecție fiscală nr. „di” din 20.02.2008 în baza căruia s-a emis decizia de impunere nr. „di” din 20.02.2008 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, invocând următoarele:

- "conform normelor metodologice privind aplicarea Codului fiscal, în aplicarea prevederilor art. 22 alin. 5, corelate cu dispozițiile art. 19 din Codul fiscal, surplusul din reevaluarea imobilizărilor corporale, care a fost anterior deductibil, evidențiat potrivit reglementărilor contabile în contul "rezultat reportat" sau în contul "alte rezerve", analitice distincte, se impozitează numai în cazul în care se modifică destinația rezervei, numai în cazul distribuirii rezervei către participanții sub orice formă (lichidare, divizare, fuziune) sau oricărui alt motiv, inclusiv pentru acoperirea pierderilor contabile."

- nu înțelege cum echipa de control a ajuns la concluzia că rezervele din reevaluare constituite în sumă de „X” lei și -au modificat destinația și solicită să i se comunice motivul care a stat la baza concluziei formulate cunoscându-se faptul că rezervele din reevaluare devin impozabile când își modifică destinația (distribuirea rezervei către participanți sub orice formă (lichidare, divizare, fuziune, etc.).

II. Prin decizia de impunere nr. „di” din 20.02.2008 emisă în baza raportului de inspecție fiscală nr. „di” din 20.02.2008, în sarcina societății „C” S.R.L. s-a stabilit obligația suplimentară de plată către bugetul consolidat în sumă de „S” lei cu titlu de impozit pe profit, contestată în totalitate.

Diferența de obligație fiscală stabilită suplimentar de plată cu titlu de impozit pe profit în sumă de „S” lei, a fost calculată, pentru perioada 01.01.2004 - 31.12.2007, asupra surplusului din reevaluare terenuri în sumă de „X” lei, teren vândut în luna noiembrie 2007, (trim. II 2005 = lei + trim III lei) asimilată veniturilor potrivit art. 19 alin. (1) din Codul fiscal și pct. 12 din Norme metodologice aprobate prin H.G. nr. 44/2004 cu modificările și completările ulterioare, în vigoare pentru perioada verificată.

Prin referatul cu propuneri de soluționare a contestației, aprobat de conducătorul organului emitent al actului administrativ fiscal atacat, organul de inspecție fiscală consideră ca neîntemeiată contestația și propune respingerea acesteia.

III. Luând în considerare constatările organului de inspecție fiscală, motivele prezentate de societatea contestatoare, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, se reține:

Referitor la impozitul pe profit în sumă de „S” lei,

cauza supusă soluționării Direcției generale a finanțelor publice a județului „V” prin compartimentul Soluționare contestații este să se pronunțe asupra legalității și temeiniciei măsurilor dispuse de organele de inspecție fiscală prin decizia de impunere nr. „di” din 20.02.2008, pct. 2.1.1, emisă în baza raportului de inspecție fiscală nr. „di” din 20.02.2008.

Perioada verificată: 01.01.2004 – 31.12.2007.

În fapt, S.C. „C” S.R.L. cu sediul în „V”, str., bl., sc. ..., ap. ..., jud. „V”, CIF RO102..., nu este de acord cu obligația fiscală suplimentară stabilită de plată la impozitul pe profit în sumă de „S” lei.

În urma inspecției fiscale s-a stabilit suplimentar de plata la impozitul pe profit suma de „S”, astfel:

- în trim. II 2005 și în trim. III 2007, societatea „C” SRL procedează la reevaluarea imobilizărilor corporale, aflate în proprietate, respectiv terenul achiziționat în anul 2001 la valoarea de lei;

- în urma evaluării, potrivit rapoartelor de evaluare întocmite de către evaluator B. C., societatea înregistrează în evidența contabilă un surplus de valoare, pentru imobilizările corporabile, prin creditul contului 105 "diferențe din reevaluare" suma totală de „X” lei (trim. II 2005 = X1 lei și trim III 2007 = X2 lei);

- societatea vinde, în luna noiembrie 2007, imobilizările corporale evaluate (terenul evaluat), înregistrând venituri în contul 7583 "venituri din vânzarea activelor și alte operațiuni de capital" în sumă de lei;

- scăderea din evidență a imobilizărilor corporale evaluate (terenul evaluat) s-a făcut la valoarea evaluată, prin debitul contului 6583 "cheltuieli privind activele cedate și alte operațiuni de capital", cu suma de 2..... lei (valoarea terenului la preț de achiziție = lei + surplusul din valoare = „X” lei + valoarea terenului dat de Primăria „V” = lei);

- potrivit art. 19 alin. (1) din Legea nr. 571/2003, pct. 12 din Norme metodologice aprobate prin H.G. nr. 44/2004 cu modificările și completările ulterioare, în vigoare până la 31.12.2007 și pct. 111 din Ordinul nr. 1752/2005 organul de inspecție fiscală a determinat profitul impozabil aferent anului 2007 luând în calcul, ca element similar veniturilor, rezeva din reevaluare în sumă de „X” lei asupra căreia a calculat impozitul pe profit suplimentar în sumă de „S” lei.

În drept, se fac aplicabile prevederile art. 19 alin. (1) din Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, în vigoare pentru perioada supusă inspecției fiscale și pct. 12 din Norme metodologice aprobate prin H.G. nr. 44/2004 cu modificările și completările ulterioare, în vigoare pentru până la 31.12.2007, astfel:

art. 19 "(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare."

Norme metodologice:

pct. 12. "Veniturile și cheltuielile care se iau în calcul la stabilirea profitului impozabil sunt cele înregistrate în contabilitate potrivit reglementărilor contabile date în baza Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor, din care se scad veniturile neimpozabile și se adaugă cheltuielile nedeductibile conform prevederilor art. 21 din Codul fiscal."

art. 8 alin. (2) din Legea contabilității nr. 82/1991 "Reevaluarea imobilizărilor corporale se face la valoarea justă la data bilanțului. (...)"

pct. 111 din Ordinul nr. 1752/2005 pentru aprobarea reglementărilor contabile conforme cu directivele europene, astfel:

alin. (3) "Surplusul din reevaluare inclus în rezerva din reevaluare este capitalizat prin transferul direct în rezerve, atunci când acest surplus reprezintă un câștig realizat.

În sensul prezentelor reglementări câștigul se consideră realizat la scoaterea din evidență a activului pentru care s-a constituit rezerva din reevaluare. (...).

....."

Potrivit actelor normative menționate se reține că surplusul din reevaluare inclus în rezerva din reevaluare reprezintă un câștig efectiv realizat după scoaterea din evidență a activelor cedate pentru care s-a constituit rezerva din reevaluare și reprezintă venituri ce trebuie luate în calcul la stabilirea profitului impozabil.

Din documentele existente la dosarul cauzei se reține că:

- societatea contestatoare a înregistrat surplusul de valoare aferentă activelor corporale reevaluate în contul "rezerve din reevaluare" în sumă de „X” lei;
- activele corporale reevaluate cedate prin vânzare au fost scoase din evidența contabilă la valoarea reevaluată;

- potrivit legii, după scoaterea din evidență a activelor pentru care s-a constituit rezerva din reevaluare, surplusul din reevaluare în sumă de „X” lei reprezintă un câștig efectiv realizat pe care societatea trebuia să-l ia în calcul la stabilirea profitului impozabil și să calculeze impozitul pe profit aferent, în sumă de „S” lei.

Afirmația societății în susținerea cauzei potrivit căreia "conform normelor metodologice privind aplicarea Codului fiscal, în aplicarea prevederilor art. 22 alin. 5, corelate cu dispozițiile art. 19 din Codul fiscal, surplusul din reevaluarea imobilizărilor corporale, care a fost anterior deductibil, evidențiat potrivit reglementărilor contabile în contul "rezultat reportat" sau în contul "alte rezerve", analitice distincte, se impozitează numai în cazul în care se modifică destinația rezervei, numai în cazul distribuirii rezervei către participanții sub orice formă (lichidare, divizare, fuziune) sau oricărui alt motiv, inclusiv pentru acoperirea pierderilor contabile" nu poate fi luată în considerare în soluționarea favorabilă a contestației întrucât:

- potrivit art. 19 alin. (1) și a art. 22 alin. (5) din Codul fiscal, a pct. 12 liniuța a doua a paragrafului II din Normele metodologice aprobate prin H.G. 44/2004 în vigoare în anul 2007,

coroborate cu prevederile Legii contabilității nr. 82/1991 și a pct. 111 din Ordinul nr. 1752/2005 pentru aprobarea reglementărilor contabile conforme cu directivele europene, rezervele din reevaluarea activelor corporale cedate și scoase din evidență, în situația în care au fost deductibile din profitul impozabil, sunt considerate "alte elemente similare veniturilor " și se adaugă la calculul profitului impozabil.

De asemenea nici afirmația societății că nu înțelege cum echipa de control a ajuns la concluzia că rezervele din reevaluare constituite în sumă de „X” lei și -au modificat destinația și solicită să i se comunice motivul care a stat la baza concluziei formulate cunoscându-se faptul că rezervele din reevaluare devin impozabile când își modifică destinația (distribuirea rezervei către participanți sub orice formă (lichidare, divizare, fuziune, etc.) nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației deoarece activul pentru care s-a constituit rezerva din reevaluare a fost scos din evidență și, potrivit art. 8 alin. (2) din Legea contabilității nr. 82/1991 coroborat cu prevederile pct. 111 din Ordinul nr. 1752/2005 pentru aprobarea reglementărilor contabile conforme cu directivele europene, surplusul din reevaluare este considerat un câștig efectiv realizat și se ia în calcul la stabilirea profitului impozabil.

Având în vedere prevederile legale mai sus menționate, se reține faptul că, în mod legal, organele de inspecție fiscală au luat în calcul, în vederea stabilirii profitului impozabil, rezervele din reevaluare (aferele imobilizărilor corporale vândute și scoase din evidență) ca element similar veniturilor.

În consecință, în mod legal, a fost calculat impozitul pe profit cuprins în decizia de impunere contestată și urmează a se respinge contestația formulată de S.C. „C” SRL. „V”, ca neîntemeiată.

Având în vedere prevederile art. 19 alin. (1) din Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, pct. 12 din Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare în vigoare pentru perioada verificată, art. 8 alin. (2) din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare pentru perioada verificată, pct. 111 din Ordinul 1752/2005 pentru aprobarea reglementărilor contabile conforme cu directivele europene și a art. 216 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în anul 2007, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare pentru perioada verificată, se

D E C I D E:

1. Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de S.C. „C” SRL. „V” pentru suma de „S” lei reprezentând impozit pe profit
2. Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR EXECUTIV,